

Chryssa Verghi
HERE AFTER
ΕΠΕΚΕΙΝΑ

Εξώφυλλο/Cover
100x120 cm, acrylic and oil on canvas

Φωτογραφίες | Photo credits: Katoufas Brothers

Chryssa Verghi | Χρύσα Βέργη
HERE AFTER | *ΕΠΕΚΕΙΝΑ*

ALPHA C.K. ART GALLERY - NOVEMBER 2022

Στα νερά της συνείδησης

«Ποιος είναι ο ρόλος της ζωγραφικής επιφάνειας; να λειτουργήσει ως καθρέφτης των μορφών που υπάρχουν ήδη στον κόσμο, ή να γίνει πεδίο γέννησης καινούριων;». Στο ανοικτό ερώτημα του Χάρη Καμπουρίδη (Η ψυχή του τοπίου στη ζωγραφική της Χρύσας Βέργη, Αύγουστος 2015), τα έργα της ζωγράφου μοιάζουν με περιδιαβάσεις σε χώρους που αναπαύουν την ύπαρξη. Ταξίδια σε αυτό που θεωρούμε οικείο. Αυτό με την πρώτη ματιά. Διότι όταν πάρεις τον αναγκαίο χρόνο και σταθείς απέναντι στις εικόνες της, νιώθεις τα νερά της δημιουργού είσοδο σε μια άλλη πραγματικότητα. Η ζωγράφος χρησιμοποιεί έναν αναπαράστατικό κώδικα με μια ελευθεριότητα που, στο βυθό της, υποσκάπτει την εικόνα της πραγματικότητας. Φανερά έχει κατακτήσει τη φωτοχρωματική αναπαράσταση, αλλά δεν στέκεται εκεί.

Μέσα στο εργαστήριο της οδού Κοδριγκτώνος, πιο ψηλά κι από τις στέγες πολλών πολυκατοικιών της Αθήνας, το φως εισβάλλει ανεμπόδιστα στις όψεις της παλλόμενης θάλασσας και στα δάση που η Βέργη παράγει στην καρδιά του αστικού κέντρου. Τα θέματα της ζωγράφου καρπίζουν συνεχώς το παραδοσιακό πεδίο της τοπιογραφίας με μια διευρυμένη οπτική. Είναι αυτό που η ίδια πέτυχε με τη διάθλαση ή τη διάχυση του φωτός μέσα από το υγρό στοιχείο. Ο κόσμος της διαστέλλεται με συνεχή ροικότητα και την ακούραστη διάθεση ενός περιηγητή, προκειμένου να συμπεριλάβει στο οπτικό μας πεδίο ό,τι η ματιά αδυνατεί να συλλάβει. Πρόκειται για εικόνες που τις έχει ζήσει, οι περισσότερες, στον Λούρο και στις πηγές του.

Ένα ταξίδι στην Ήπειρο της έδωσε έντονες εντυπώσεις, τροφές πνευματικές. Ανάμεσα στις εικόνες αυτές, συγκρατώ την ανάμνηση από το πιο σκοτεινό της έργο, ένα δέντρο όπου το λιγοστό φως προβάλλει χρυσό – ας επιτραπεί ο όρος «άκτιστο» - μέσα από τις φυλλωσιές. «Σήκωσα το κεφάλι και είδα να υψώνεται ένα θαύμα» εξηγεί. Τι είναι υπερβατική εμπειρία; Δεν είναι το να σου συνέβη κάποτε τούτο ή εκείνο το μυστηριώδες, το απολύτως ξένο προς τη λογική, και τα παρόμοια. Είναι το να ζεις καθημερινά μέσα στο κλίμα αυτό του επέκεινα της λογικής και των ορίων. Είναι το να ζεις στο επέκεινα με τον ίδιο περίπου τρόπο με τον οποίο εμείς ζούμε στο ενθάδε.

Σε ένα έργο της το βλέμμα αιφνιδιάζεται, διαπιστώνοντας πως το πραγματικό μέρος που αναγνωρίζει, δεν είναι παρά ένα μέρος του πίνακα, ενώ όσα εμφανίζονται και καταλαμβάνουν από το κέντρο και κάτω είναι μια αντανάκλαση της πραγματικότητας στην επιφάνεια του νερού. Η ματιά της Βέργη επιχειρεί να καταλάβει, με λαίμαργη όραση, όλο και περισσότερο από τον πέραν του τελάρου χώρο. Όλα της τα έργα δεν έχουν κάτι κλειστό, ένα σύνορο σταθερό, οριστικό. Γι' αυτό και δύναται να δημιουργεί συμπληρωματικές εκδοχές μέσα από δίπτυχα ή τρίπτυχα, συνθέσεις που είναι ανοιχτές σε περισσότερες από μία ερμηνεία και επιτρέπουν στον θεατή να πάει ένα βήμα πιο πέρα.

Δεν παύουμε να δίνουμε ορισμούς του απείρου, και μάλιστα να το υπολογίζουμε. Με αυτήν την προϋπόθεση τολμώ, μπροστά στο έργο της Βέργη, να φαντάζομαι πως η συνείδηση δεν είναι στάσιμη, πως βρίσκεται σε μια ροικότητα, ένα ποτάμι που πέφτουν συνεχώς μέσα του νερά, τα οποία εντάσσει κάπου. Προσπαθώντας να δω τη συνείδηση κατά πρόσωπο, φέρνω από τον Όμηρο τον αρχαίο ενάλιο γέροντα, τον Πρωτέα. Δεν είναι ότι μεταμφιέζεται συνεχώς, αλλά είναι κάτι πιο οριστικό: η μεταμφίεση είναι ο τρόπος του είναι του. Κι όπου όλα είναι κύματα θαλάσσια, μέσα στα οποία κολυμπά ή ίσως δεν κολυμπά, αλλά είναι ο ίδιος τα κύματα. Τα έργα με τις δυναμικές περιδιμήσεις του νερού της Βέργη, απηχούν την παλλόμενη αλήθεια της ζωής. «Το πνεύμα της αλήθειας βρίσκεται στα νερά που μεταβάλλονται αδιάκοπα» σχολιάζει ένας σύγχρονός μας ομηριστής, ο Πέτρος Τσιπάτι. Και προσθέτει: Στον Πρωτέα «υπάρχει η ζωντάνια, η πολυπλοκότητα, η ειρωνεία των θαλασσινών νερών, η αιώνια και προσχηματική μεταμόρφωση, το παιχνίδι των αφρών, το άρωμα των αβύσσω, η γνώση της περασμένης και της μελλούμενης ζωής». Έτσι βλέπω τη συνείδηση, στον Πρωτέα αναγνωρίζω το πρόσωπό της. Η συνείδηση είναι ο ενάλιος γέρον που ποτέ δεν σφάλλει, που δεν σου λείπει την αλήθεια αλλά μιαν ακόμη μεταμφίεσή της και που για να μάθεις ποια είναι η αλήθεια χωρίς μεταμφιέσεις - αφού είσαι βέβαιος πως υπάρχει η αλήθεια και πως κρύβεται - πρέπει να τον παγιδεύσεις. Προσέχω ιδιαίτερα την ερώτηση του Μενέλαου: «πώς να παγιδέψω τον Πρωτέα, μήπως προλάβει και με δει, με καταλάβει και ξεφύγει, γιατί είναι δύσκολο να δαμαστεί από θνητού το χέρι» και, αφήνοντας πίσω του την ψυχανάλυση, ο Όμηρος δίνει την απάντηση σε αυτό: «όταν τον δεις στον ύπνο βυθισμένο».

Σε όνειρο που μοιράστηκε πρόσφατα η δημιουργός, αναρωτιέται για την πραγματικότητα «πόσο πραγματική είναι»; Και εξομολογείται, υποψιάζοντάς μας για την ίδια τη ζωγραφική της: «Κάποιες φορές, γίνομαι διάφανη, μπαίνω παντού, τα βλέπω όλα, εκείνα που θέλω κι εκείνα που δεν θέλω. Συχνά, πετάω, βαδίζω στα κύματα, κατρακυλώ στον βυθό, τους συναντώ όλους. Ζωντανοί και πεθαμένοι, όλοι μαζί, σε χρόνο-άχρονο» (από ΤΑ ΝΕΑ, «Μάτια Ερμητικά Κλειστά», επιμ. Μαίρη Αδαμοπούλου, 5/10/2022). Γυρίζω έτσι στο ερώτημα του αλησμόνητου Καμπουρίδη και θέτω το εξής: τι είναι λοιπόν «πραγματικότητα» για τον καλλιτέχνη, αν όχι αφορμή για τη δημιουργία μιας «άλλης πραγματικότητας»;

Κι ενώ η συνείδηση ίσως εκφράζεται άμεσα με το όνειρο, πάντως όμως από πολλές απόψεις η ίδια είναι ένα όνειρο. Στις θάλασσες ή στις ποταμίσιες λίμνες της Βέργη, τα πάντα γεννιούνται στην πανδαισία ενός καταυγάζοντος από φως κυανού, που κυμαίνεται από το πρασινογάλανο τουρκουάζ μέχρι το βαθυκύανο, με ενδιάμεσους τόνους που το ανθρώπινο μάτι με δυσκολία συλλαμβάνει. Άλλα έργα της, ειδικά από πολύ κοντά, είναι σχεδόν αφαιρετικά, αφήνοντας σε σημεία αχρωμάτιστη την αδρή επιφάνεια του τελάρου ή πετώντας δυναμικές πινελιές επάνω στο μουσαμά. Αυτές ειδικά οι χειρονομιακές πινελιές και η informal χρήση των χρωμάτων προκαλούν αιφνιδιασμό ακόμη και στο ασκημένο μάτι ενός φιλότεχνου. Παντού λοιπόν – κι αυτό οφείλουμε να το επισημάνουμε – η ζωγραφική της Βέργη προκύπτει ως προϊόν χρωματικής και όχι σχεδιαστικής επέμβασης. Είναι δηλαδή μορφή που προκύπτει από το χρώμα και όχι από φωτοαναπαράσταση.

Πως θα ψηλαφίσεις την αλήθεια, αφού και η αναζήτησή της που αποπειράσαι, εγγράφεται ήδη σε αυτήν, σε μια μεταμόρφωσή της. Είναι αδιανόητο να ψηλαφίσουμε το βάθος αυτού που μας συνιστά. Παρόλα αυτά, είναι ένα ταξίδι που άρχισε αμέσως μόλις εμφανίστηκε ο άνθρωπος. Και το συνεχίζουμε, με διάφορους τρόπους, σαν να μη μπορούμε να ζήσουμε χωρίς αυτό, σαν να τελειώνει η ιστορία μας χωρίς αυτό. Αυτό δεν κάνει ο δημιουργός; Η Μαρίνα Λαμπράκη – Πλάκα αποκαλούσε τη Βέργη γεωργό, «γιατί η ζωγράφος διατηρεί μια σωματική, μια βιωματική επαφή με το Θέμα της, που μεταδίδεται αυτόματα και στον Θεατή της ζωγραφικής επιφάνειας» (Ο Μεγάλος Νόστος στη ζωγραφική της Χρύσας Βέργη, Δεκέμβριος 1993).

Όλα αυτά που δεν πηγαίνουν πέρα από το τώρα, όλα αυτά που δεν έχουν ένα πάγιο και ερμηνεύσιμο νόημα, κάνουν τον δημιουργό να νιώθει αργοναύτης που τρέχει να βρει ένα άγονο νοήματος δέρας, την ύπαρξη του κόσμου ως ερώτημα. Και δεν πειράζει νάχει και την υποψία πως το δέρας δεν υπάρχει πουθενά, πως το δέρας το κατασκευάζεις επειδή και όσο το αναζητάς. Δεν πειράζει που ο κόσμος, η τέχνη, η υπέρβαση, δεν είναι ερωτήματα, παρά μόνο στο βαθμό που εξασκείς τη ματιά σου να τα βλέπει έτσι. Ξέρεις όμως πως αν δεν εξασκήσεις τη ματιά σου έτσι, θα μείνεις ένα πλάσμα κουλουριασμένο, με το κεφάλι στ' άχαμνά του, να γεύεται το τίποτα θαρρώντας το ολοκλήρωση. Η Βέργη «σκύβει για να μελετήσει το θέμα της, να μυρίσει το βρεγμένο χώμα, τον βάλτο, τα βρύα, να αφουγκραστεί τους υπόκωφους κρότους της ζωής που φρικιά κάτω από την επιφάνεια. Για να μεταδώσει την αίσθηση που την πλημμυρίζει, επινοεί τρόπους και τεχνικές που θα τη βοηθήσουν να συλλάβει και να μεταδώσει αργότερα στον θεατή του έργου της αυτή τη μυστική αίσθηση, τη μυστική ζωή» περιγράφει η Πλάκα.

Πού βρίσκεται η μυστική ζωή; Κοιτώντας ένα έργο τέχνης πρέπει να έχεις συνείδηση ότι το θέμα του πάντως δεν είναι αυτό που βλέπουμε αμέσως. Ένα μπουκέτο ηλιοτρόπια δεν είναι ένα μπουκέτο ηλιοτρόπια για τον Βαν Γκόνγκ, κι ένα μάτσο μήλα δεν είναι ένα μάτσο μήλα για τον Σεζάν. «Ζωγραφίζοντας εκ του φυσικού δεν αντιγράφεις ένα αντικείμενο, αλλά συνειδητοποιείς μια αίσθησή του», έγραψε ο ίδιος. Η Βέργη συναντά το κλίμα της μεταμοντέρνας εικαστικής συνομιλίας με αίσθημα από τα ριζώματα της τέχνης. Το ταξίδι του βλέμματος του θεατή από την επιφάνεια προς το βάθος, έρχεται να συναντήσει μηνύματα, όχι μόνο νατουραλιστικά και ρεαλιστικά, όσο συμβολικά, μεταφυσικά. Τι είναι άλλωστε η ιστορία της τέχνης; Κλίμακα που ανεβαίνουμε σαφώς όχι, αφού από την Αφροδίτη του Μπρασενμπούι ως την Μπάρμπαρα Χέπγουορθ δεν υπάρχει πρόοδος ή κάποιου τύπου βελτίωση στην τέχνη. Αλλά και δεν μπορεί να νοηθεί μετάβαση από το α στο β, αφού στεκόμαστε μπροστά σε ένα έργο της παλαιολιθικής εποχής με την ίδια αισθητική συγκίνηση με την οποία βρισκόμαστε μπροστά στην Χέπγουορθ.

Θεωρούμε πως η ύλη της ιστορίας είναι πάντοτε και μόνον σε πορεία από το γίνεσθαι στο χάνεσθαι. Ωστόσο, η τέχνη ρίχνει ένα διαφορετικό φως. Παρακολουθώντας την δυνατότητά μας να αναπτύσσουμε επαφές με την τέχνη άλλων εποχών και λαών, καταλαβαίνουμε ότι για τη συνείδηση η ιστορία δεν έχει ενότητα, ο χρόνος δεν κυλάει με ένα ενιαίο ρυθμό για όλα. Αυτό που είναι παροντικό είναι ήδη το μέλλον γι' αυτό και παρελθόν για εκείνο. Οι ταχύτητες μεταβολής της ροής του χρόνου παραλλάσσουν, σε τέτοιο βαθμό ώστε να κατανοούμε πως ο χρόνος της συνείδησης δεν είναι ένας, δεν είναι ο ίδιος για κάθε βίωμα. Ούτε το κάθε βίωμα έχει το σταθερό χρόνο του. Τα βιώματα δεν είναι αστέρια στον ουρανό της συνείδησης. Η σημασία τους, η θέση τους, η πορεία τους, είναι όλα υπό αναίρεση και μετατροπή σε κάθε στιγμή. Ο ουρανός της συνείδησης δεν μοιάζει με αυτόν που βλέπουμε: είναι ένα χαοτικό σύνολο χωρίς εγγεγραμμένες θέσεις. Ανά πάσα στιγμή, το μηδέν μετατρέπεται σε κάτι. Τίποτε δεν είναι δεδομένο, ούτε το τίποτε.

Όταν λοιπόν καθρεφτιζόμαστε στα νερά της Χρύσας Βέργη μπορούμε να υποψιαστούμε τι είναι η τέχνη: είναι μέρος της μαγείας που κάνουμε με σκοπό να καταλάβουμε τον κόσμο και να επιδράσουμε σ' αυτόν. Πιο πέρα: είναι τρόπος της μεταφορικότητας χάρις στην οποία η συνείδησή μας συγκροτείται η ίδια συγκροτώντας τον κόσμο.

Γιώργος Μυλωνάς - Ιστορικός Τέχνης

In the waters of consciousness

“What is the part played by painted surface? To operate as a mirror of the forms that already exist in the world, or to become a field for the birth of new ones?” In the open question of Haris Kambouridis (The soul of the landscape in Chryssa Verghi’s painting, August 2015), the painter’s works look like promenades in places of repose for the existence. Journeys to what we consider familiar. This at first glance. Because when you take the necessary time to stand in front of her pictures, you feel the waters of the creator like an entrance to another reality. The painter uses a representational code in a libertarian manner which, at its depth, undermines the outlook of reality. She has evidently mastered the photochromatic representation, but she does not confine herself to it.

Inside the painting studio on Codrington Street, and higher up than the roofs of many apartment buildings in Athens, the light invades without obstruction the views of the pulsating sea and the forests that Verghi produces at the heart of the urban centre. The painter’s themes constantly render the traditional field of landscape painting fruitful through an expanded perspective. It is what she achieved with the refraction or diffusion of light through the liquid element. Her world expands with constant fluidity and the tireless mood of a wanderer, to include in our field of vision what the gaze fails to capture. These are images that she has experienced, most of them, along the Louros river and its springs.

A trip to Epirus provided her with intense impressions, spiritual food. Among these images, I retain the memory of her darkest work, a tree where the dim light comes forward like gold – the term “uncreated” my spring to mind at this point — through the foliage. “I raised my head and saw a miracle rise”, she explains. What is a transcendental experience? It is not that this or that mysterious thing happened to you once, utterly strange to the logic, and the like. It is to live every day in this climate beyond reason and limits. It is to live in this “beyond” in as much the same way as we live in the “here and now”.

In one of her works, the gaze is taken aback, realising that the real place it recognises is nothing but a part of the painting, whereas what appears and occupies it from the centre and below reflects the reality on the surface of the water. Verghi’s gaze attempts to understand, with voracious vision, more and more of the space beyond the crate. There is nothing closed in all her works, a fixed or definitive boundary. Therefore, she can create complementary versions through diptychs or triptychs, compositions which are open to more than one interpretation and enable the viewer to go one step further.

We do not cease to give definitions of infinity, or even to calculate it. With this presupposition I dare, in the face of Verghi’s work, to imagine that consciousness is not stagnant, that it is flowing, like a river where water constantly falls into, which it incorporates somewhere. Trying to see the consciousness face to face, the ancient underwater Elder of Homer, I mean Proteus, comes to my mind. It is not that he disguises himself all the time; it is something more definitive: disguise is his way of being. Thus, there everything is sea waves, in which he swims or perhaps does not swim, but in the end he himself turns out to be the waves. The works of Verghi with the dynamic swirling of the water echo the pulsating truth of life. “The spirit of truth is found in the waters that are incessantly changing”, according to the commentary of one of our modern thinkers, Pietro Citati. The latter adds: In Proteus “there is the vitality, the complexity, the irony of the sea waters, the eternal and pretentious transformation, the game of foams, the scent of the abysses, the knowledge of past and future life”. This is how I see consciousness; in Proteus I recognize its face. Consciousness is the underwater Elder who never errs, who does not tell you the truth but just another disguise of it, and in order for one to know what the truth is without disguises —since one is certain that the truth exists and that it is hidden— one has to ensnare him. I pay particular attention to Menelaus’ question: “how can I entrap Proteus? What if he catches up with me, takes notice of me, understands me and escapes, for it is difficult for the hands of a mortal to tame him”. Leaving psychoanalysis behind, Homer gives the answer to this: “when you see him immersed in sleep”.

In a dream recently shared by the creator, she wonders about reality: “how real is it”? And she confesses, giving us a hint about her own painting: “Sometimes I become transparent, I enter everything. I see all, what I want and what I don’t. Often I fly, walk on the waves, tumble down to the bottom, meet with everyone, alive and dead, all together, in timelessness” (from the newspaper TA NEA , “Eyes Wide Shut”, ed. by Mary Adamopoulou, Oct. 5, 2022). Therefore, I return to the question of the unforgettable Kambouridis and raise the following point: What is “reality” to the artist, therefore, if not what gives rise to the creation of “another reality”?

And while consciousness may be expressed directly in the dream, at any rate, however, from many viewpoints, it is a dream itself. In the seas or river-like lakes of Verghi, everything is born in the feast of a blue colour radiating light, ranging from blue-green turquoise to deep blue, with intermediate tones that the human eye can hardly capture. Other works of hers, seen from very close, are almost abstractive, leaving the rough surface of the crate uncoloured in some places or throwing dynamic touches onto the canvas. These gestural touches, in particular, and the informal use of colours take even the exercised eye of an art lover by surprise. Therefore, everywhere –and we must point this out– Verghi's painting results from intervention by colour and not by drawing. In other words, it is a shape which emerges from colour and not from photographic representation.

How can one touch truth, since the very search for it, which one attempts, is already inscribed in it, in a transformation of it? Touching the depth of what constitutes us is indeed inconceivable. Nevertheless, it is a journey that began as soon as man appeared. And we carry on with it, in various manners, as if we could not live without it, as if our story ended without it. Isn't this what the creator does? Marina Lambraki-Plaka called Verghi a farmer, "because the painter maintains a physical, experiential contact with her subject, which is also automatically conveyed to the viewer of the painted surface" (The Great Nostos in the painting of Chryssa Verghi, December 1993).

Everything that does not go beyond the 'now', all that does not have a fixed and interpretable meaning, makes the creator feel like an argonaut running to find a fleece devoid of meaning, barren, the existence of the world as a question. What is more, it is of no importance whether one has the suspicion that the fleece is nowhere to be found, that the fleece is a construct made by you as long as and while you are looking for it. It doesn't matter that the world, art, transcendence, are not questions, but to the extent that you exercise your gaze to see them thus. Nonetheless, you know that if you don't exercise your gaze like this, you will be left like a creature curled up, with its head in its groin taking the nothingness it tastes for completion. Verghi "bends down to study her subject, to smell the wet soil, the swamp, the moss, to hearken to the muffled clangs of life that palpitates beneath the surface. In order to convey the sense that floods her inner space, she devises ways and techniques that will help her capture and later transmit to the viewer of her work this mystical sense, secret life, as Plaka describes.

Where is the secret life located? Looking at a work of art, one must be conscious of the fact that its subject is in any case not what one sees at first. A bouquet of sunflowers is not a bouquet of sunflowers to a Van Gogh, and a bunch of apples is not a bunch of apples to a Cézanne. "By painting naturally, one does not copy an object, but one realizes a sense of it", he wrote. Verghi meets the climate of post-modern visual conversation with a feeling of the root-taking of art. The journey of the viewer's gaze from the surface to the depth comes to encounter messages, not only naturalistic and realistic, but rather symbolic, metaphysical. After all, what is the history of art? Clearly not a ladder that we climb up, no, since from the Venus of Brassempouy to Barbara Hepworth there is no progress or any kind of improvement in art. Nor is a transition from point A to point B conceivable since we stand in front of a work of the Palaeolithic era with the same aesthetic emotion as that with which we find ourselves in front of a work of art by Hepworth.

We deem that the matter of history is always and only on a path from becoming to being lost. However, art casts a different light. Watching our possibility to develop contacts with the art of other eras and peoples, we understand that concerning consciousness there is no unity in history, time does not flow at a single pace for all things. What is present is already the future for this and the past for that. The speeds of change in the flow of time vary to such an extent that we do understand that the time of consciousness is not one, it is not the same for every experience. Nor does each experience have its fixed duration. Experiences are not stars in the firmament of consciousness. Their significance, their position, their trajectory, are all subject to retraction and transformation at every moment. The firmament of consciousness does not appear like the one we see; it is a chaotic ensemble with no inscribed positions. At any moment, zero turns into something. Nothing can be taken for granted, not even nothingness itself.

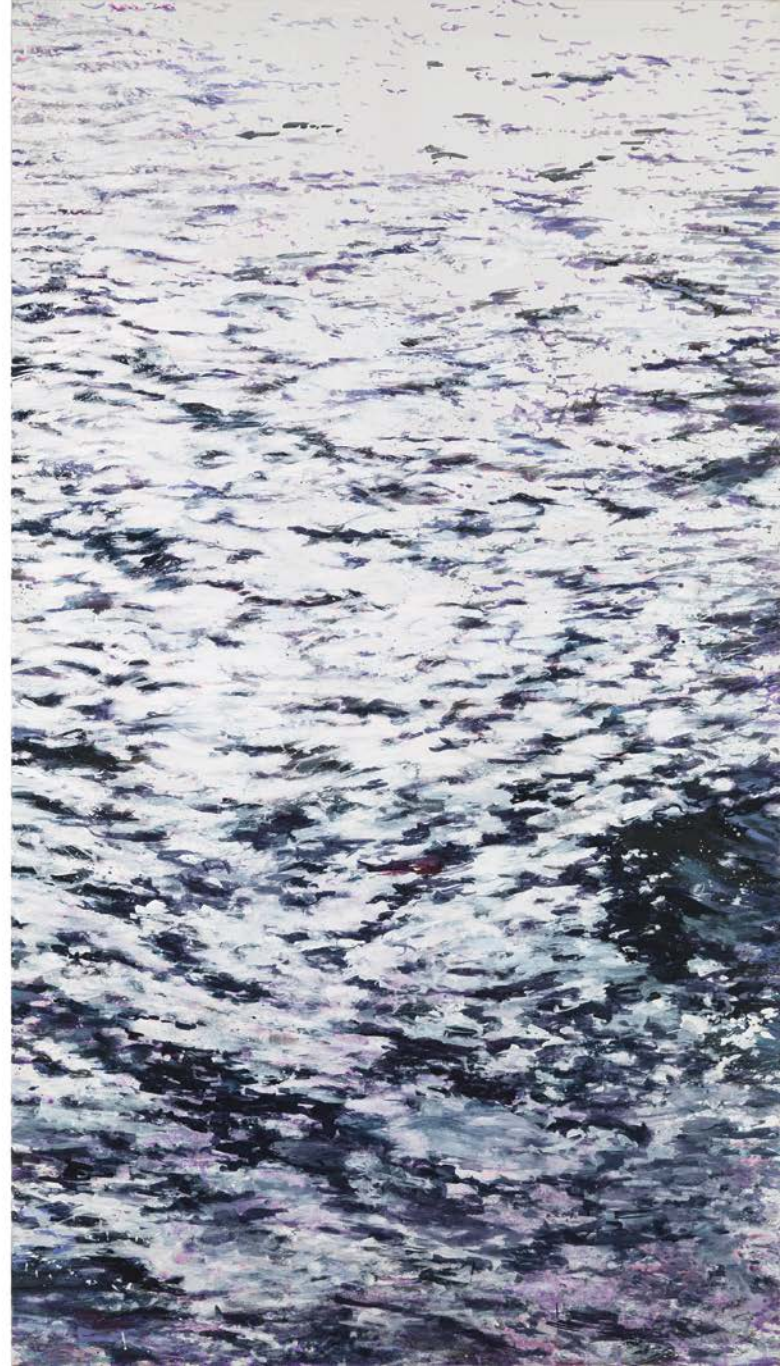
Therefore, when we reflect ourselves on the waters of Chryssa Verghi we can suspect what Art is: It is part of the magic we perform in order to comprehend the world and to have an influence on it. Furthermore, it is a mode of the metaphorical function, thanks to which our very consciousness is constituted by constituting the world.

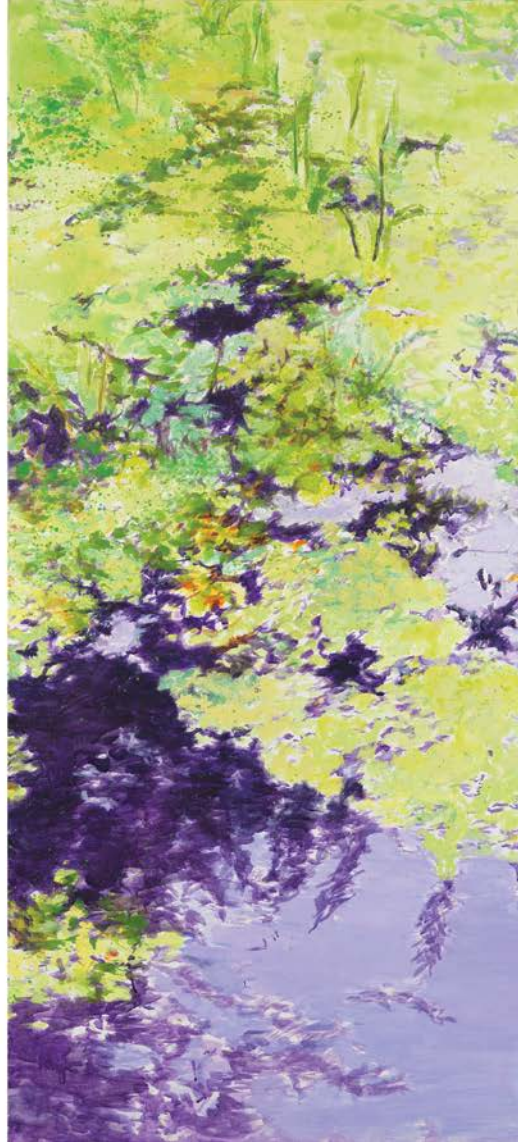
George Mylonas - Art historian

Translation Gilles Alain Maroteaux

62x66 cm, acrylic and oil on canvas

160x220 cm triptych, acrylic and oil on canvas

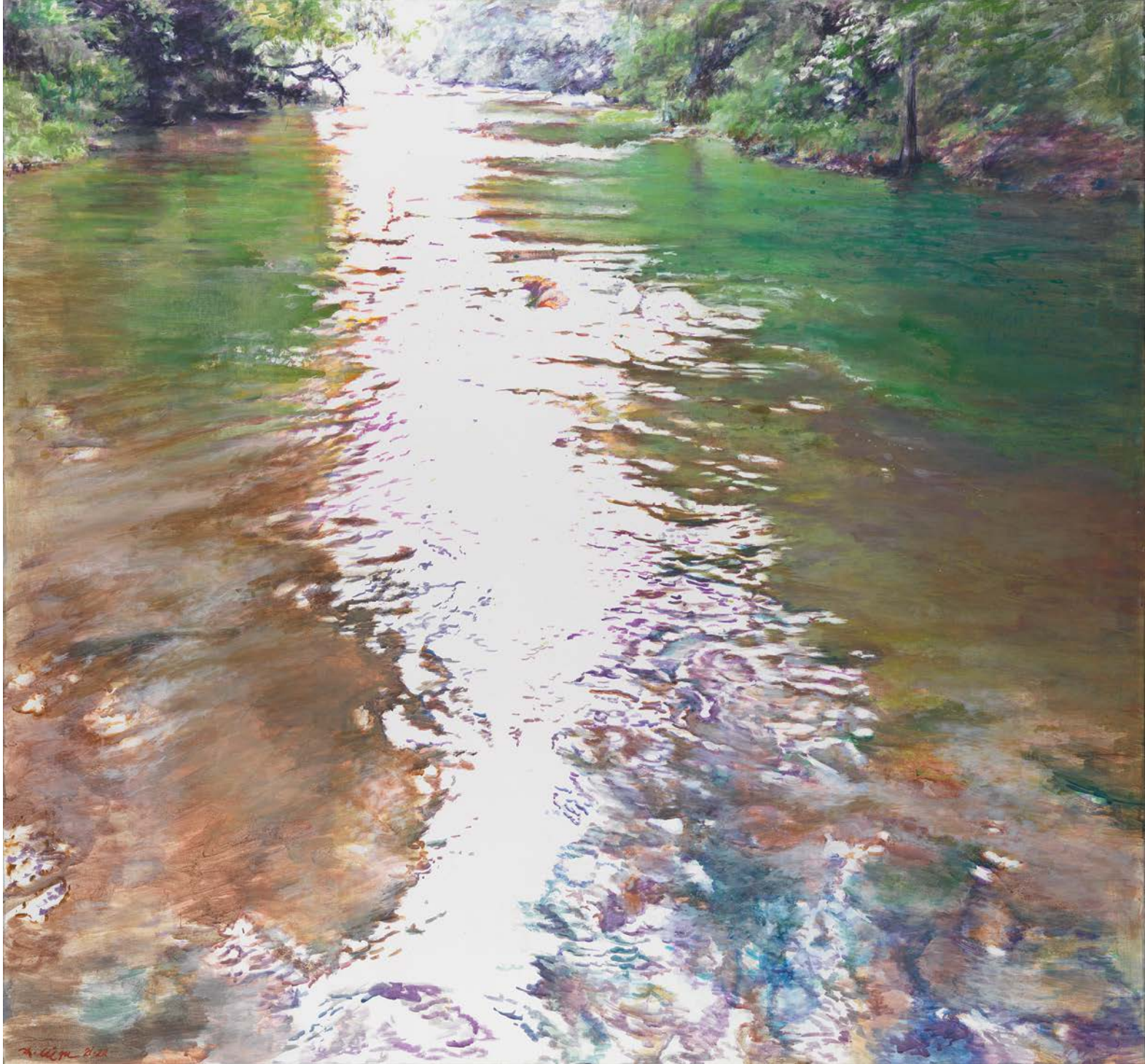
191x38 cm, acrylic and oil on canvas

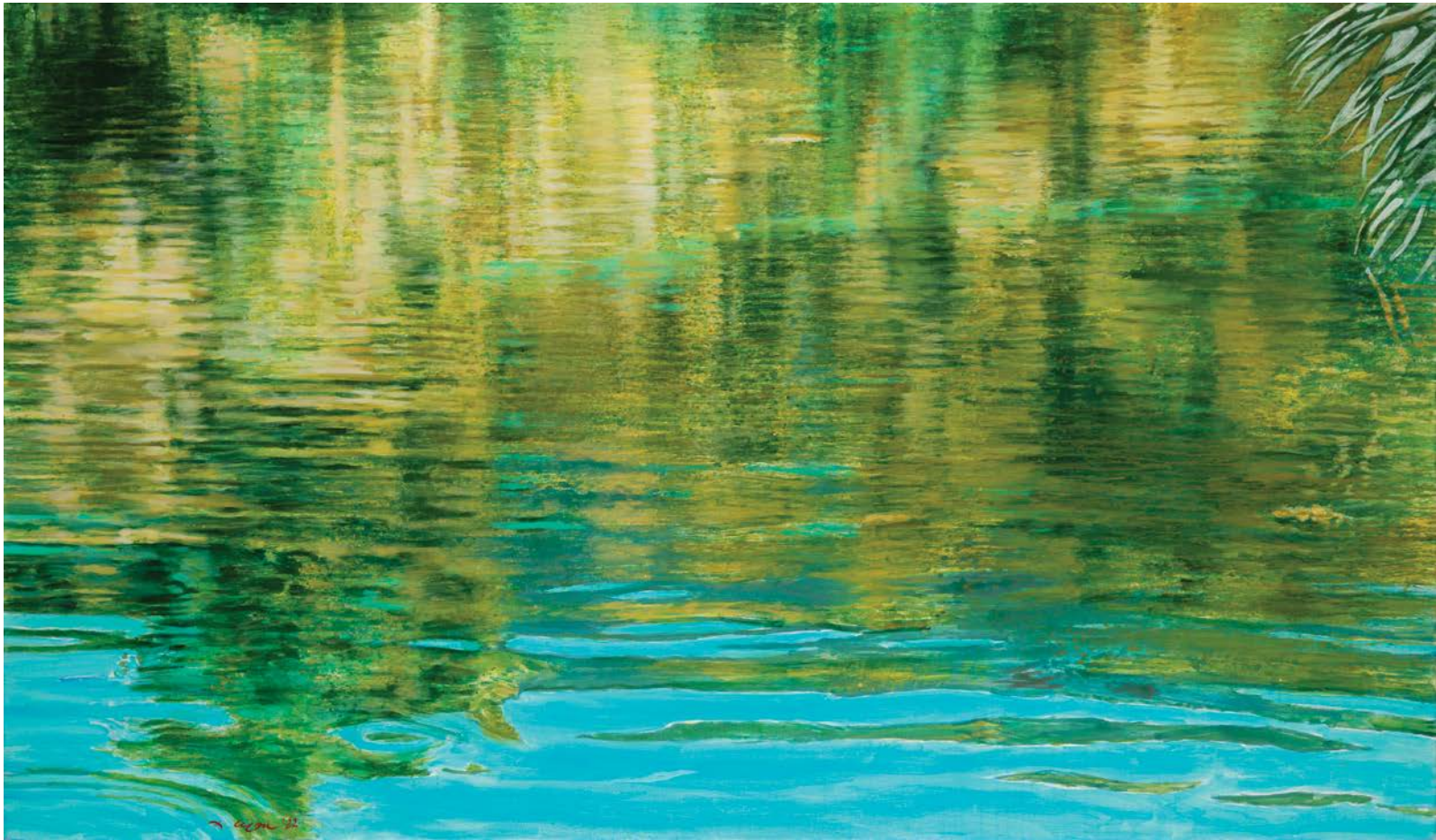
191x114 cm triptych
acrylic and oil on canvas

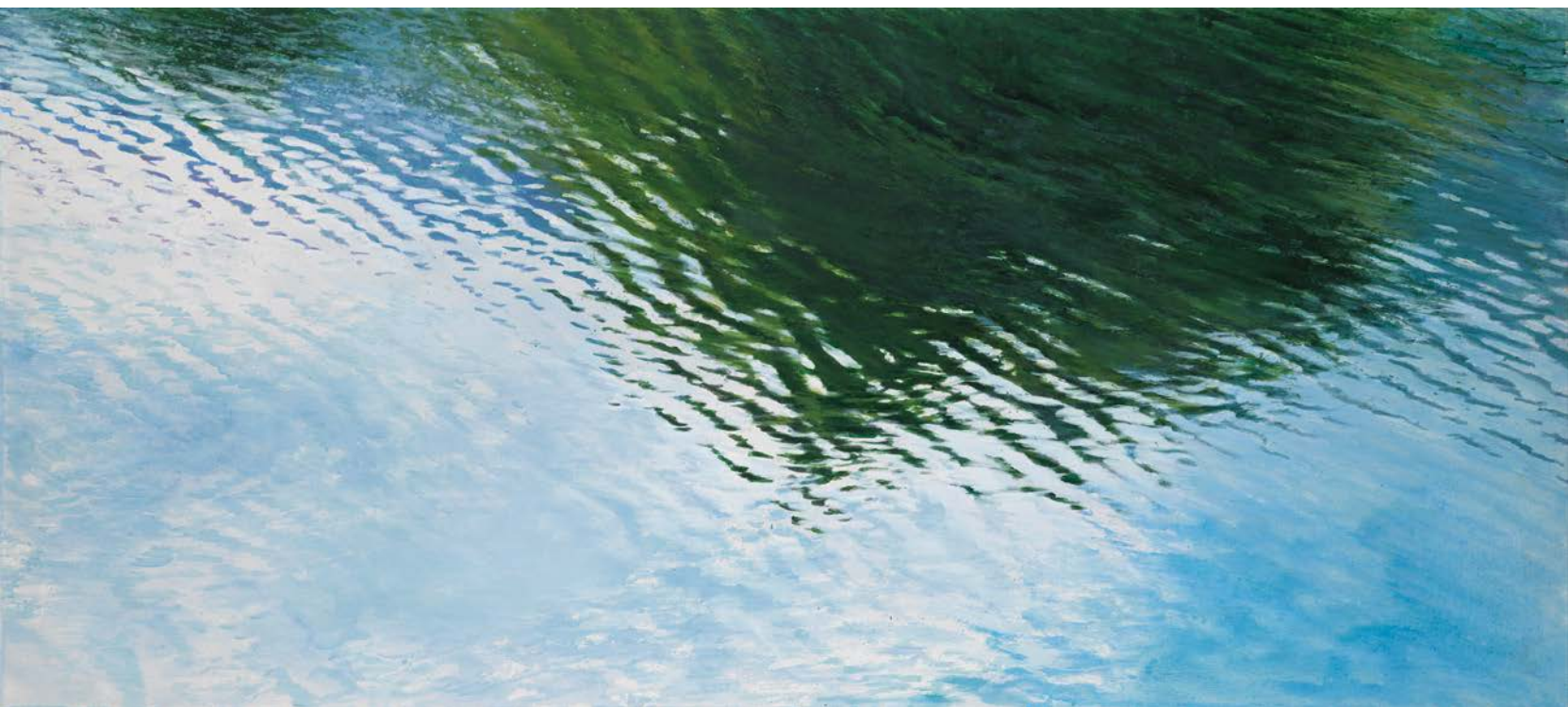

109x113 cm, acrylic and oil on canvas

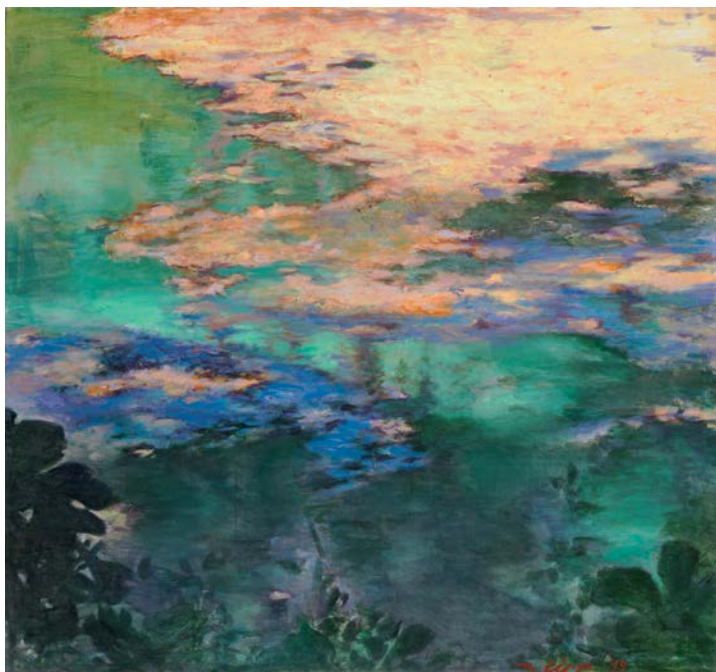

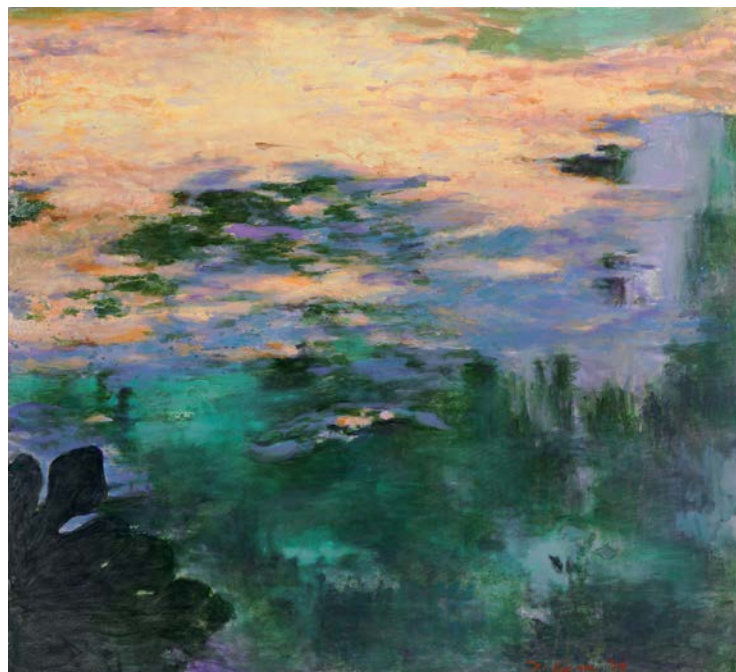

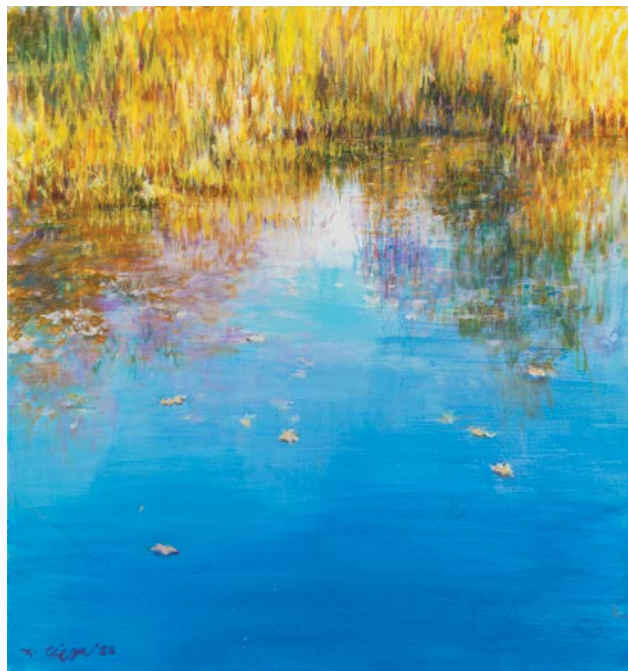

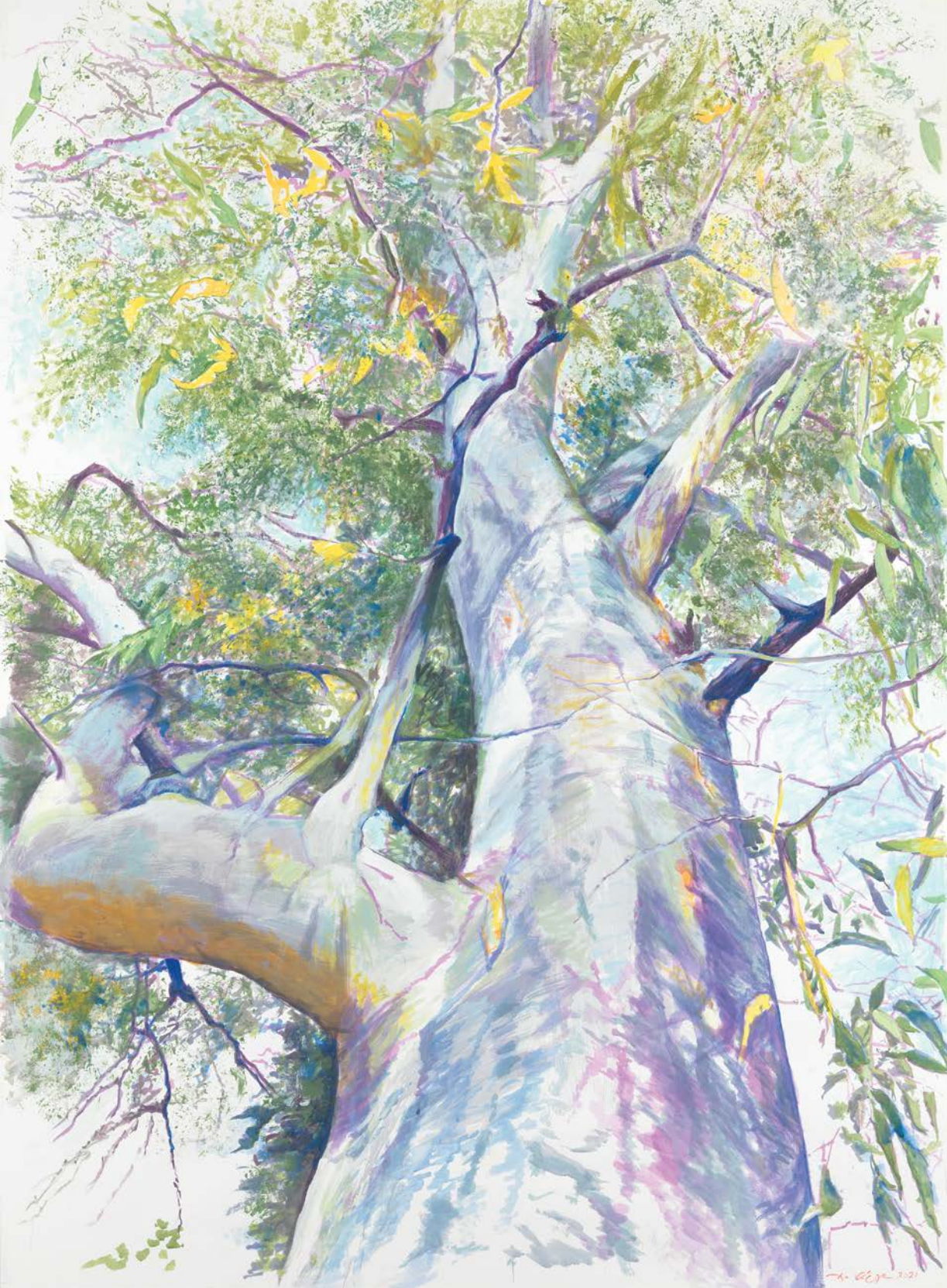

84x90 cm, acrylic and oil on canvas

84x92 cm, acrylic and oil on canvas

172x127x5 cm
acrylic on Turned paper
in plexiglass

ΧΡΥΣΑ ΒΕΡΓΗ

Γεννήθηκε στην Αθήνα.

1978-1979 και 1984-1988, σπούδασε ζωγραφική στην **Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας**.

1980-1983, σπούδασε Interior Design στο **Fine Arts School of California State University of Long Beach, USA**.

1990-1992, με υποτροφίες της Ελληνικής και Γαλλικής Κυβέρνησης, συνέχισε μεταπτυχιακές σπουδές στη ζωγραφική στην **Ecole Nationale Supérieure des Beaux-Arts de Paris, France**, με καθηγητή τον Pierre Carron.

Έργα της βρίσκονται στη Βουλή των Ελλήνων, στην Εθνική Πινακοθήκη, στο Μέγαρο Μαξίμου, στο Μουσείο Μπενάκη, στο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης Φλώρινας, στο Μουσείο Φρυσιρά, στην Πινακοθήκη Κουβουτσάκη, στην Πινακοθήκη Μοσχανδρέου, στη συλλογή του Ομίλου Εταιρειών ΑΓΕΤ Ηρακλής, στις συλλογές της Αγροτικής Τράπεζας, και της Τράπεζας Πειραιώς, στη συλλογή της Interamerican και σε άλλες δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Το έργο της επιλέχθηκε να αντιπροσωπεύσει την Ελλάδα στους Ολυμπιακούς του 2004.

Τον Σεπτέμβριο του 2008, στα πλαίσια του Περιβαλλοντικού Προγράμματος του Μουσείου Γουλανδρή Φυσικής Ιστορίας, προτάθηκε έργο της με θέμα την Ελιά, το οποίο δημοπρατήθηκε και τα έσοδα προσφέρθηκαν στο Ταμείο των Δασών. Το έργο κατακυρώθηκε στη Βουλή των Ελλήνων.

Θεματικοί κύκλοι της δουλειάς της έχουν παρουσιαστεί σε πολλές ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό. (ΗΠΑ, Κίνα, Ιρλανδία, Αγγλία, Γαλλία, Βέλγιο, Κύπρος, Τουρκία, Μπαχρέιν, Ντουμπάι, Λίβανος)

«...Η Χρύσα Βέργη είναι ζωγράφος της φύσης. Είναι παθιασμένη με τη φύση... Δουλεύει τα έργα της καταγής και όπως θα έκανε ένας φιλόπονος γεωργός, σκύβει για να μελετήσει το θέμα της, να μυρίσει το βρεγμένο χώμα, τον βάλτο, τα βρύα, να αφουγκραστεί τους υπόκωφους κρότους της ζωής που φρικιά κάτω από την επιφάνεια. Για να μεταδώσει την αίσθηση που την πλημμυρίζει, επινοεί τρόπους και τεχνικές που θα τη βοηθήσουν να συλλάβει και να μεταδώσει αργότερα στο θεατή του έργου της αυτή τη μυστική αίσθηση, τη μυστική ζωή. Στη μάχη που δίνει με το άδειο τελάρo συγκαλεί και συναγείρει όλες της τις αισθήσεις σε μια πλατωνική συγγυμνασία, που της είναι απαραίτητη για να δημιουργήσει μια εικαστική συστοιχία, με το ζωντανό κομμάτι της φύσης που θέλει να αιχμαλωτίσει....» (Μαρίνα Λαμπράκη-Πλάκα, Καθηγήτρια της Ιστορίας της Τέχνης, Διευθύντρια της Εθνικής Πινακοθήκης)

ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ:

- 2022 - **Κύπρος, Λευκωσία**, Alpha C.K. Art Gallery
2019 - **Αθήνα**, Evripides Art Gallery, "Flumen Vitae"
2018 - **Αθήνα**, Radisson Blu Park Hotel, "Fragments of Paradise", Αναδρομική 2000-2015, επιμέλεια Ελένη Αθανασίου
2018 - **Μπαχρέιν**, Art BAB 2018, International Art Fair, επιμέλεια Ιωάννα Μπαϊλάν
2016 - **Κύπρος**, Λευκωσία, Alpha C.K. Art Gallery, "Beyond my Means"
2015 - **Αθήνα**, Evripides Art Gallery, "Soul of the Landscape, Retrospective 1985-2015"
2015 - **Σύρος**, Πινακοθήκη Κυκλάδων, "Soul of the Landscape, Retrospective 1985-2015"
2015 - **Αθήνα**, Art Athina 2015, International Art Fair, Alpha C.K. Art Gallery
2011 - **Αθήνα**, Art Athina 2011, International Art Fair, Γκαλερί Σκουφά
2010 - **Θεσσαλονίκη**, Atrion Gallery, "Fragments of a Lake"
2006 - **Κύπρος**, Λευκωσία, C.K Art Gallery
2005 - **Αθήνα**, Γκαλερί Σκουφά
2003 - **Θεσσαλονίκη**, Γκαλερί Metamorfosis
2000 - **Αθήνα**, Γκαλερί Ζουμπουλάκη
1998 - **Αθήνα**, Πνευματικό Κέντρο Μελίνα Μερκούρη, Ημερολόγιο ΑΓΕΤ Ηρακλής
1997 - **Αθήνα**, Γκαλερί Ζουμπουλάκη
1994 - **Ύδρα**, Γκαλερί Μιράντα
1994 - **Αθήνα**, Γκαλερί Ζουμπουλάκη

ΔΙΕΘΝΗ ART FAIRS

- 2019 - **Λίβανος**, Art Beirut 2019, Core Art and Design Gallery
2019 - **Ελλάδα**, Art Athina 2019, Evripides Art Gallery
2019 - **Μαυρίκιος**, Mauritius International Art Fair 2019
2019 - **Μπαχρέιν**, Art Bab 2019, Core Art and Design Gallery
2018 - **Ντουμπάι**, World Art Dubai 2018, The Art Cocoon Gallery
2018 - **Μπαχρέιν**, Art Bab 2018, Core Art and Design Gallery (ατομική)
2017 - **Ελλάδα**, Art Athina 2017, Technohoros Art Gallery
2015 - **Ελλάδα**, Art Athina 2015, Alpha CK Art Gallery of Cyprus (ατομική)
2014 - **Κορεά**, Σεούλ, Korean International Art Fair 2014
2011 - **Ελλάδα**, Art Athina 2011, Γκαλερί Σκουφά, (ατομική)
2008 - **Ιρλανδία**, Δουβλίνο, Dublin International Art Fair 2008, Belgravia Gallery

ΟΜΑΔΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ (επιλογή)

- 2022 - **Αθήνα**, Μητροπολιτικό Πάρκο Αντώνης Τρίτσης, "Το Τραγούδι της Γής", επιμ. Αθανασίου
2021 - **Αθήνα**, Γκαλερί Ευριπίδης, "Με ένα αίσθημα ελπίδας 2022-1922", επιμ. Λ. Καραμυδάκη
2021 - **Πειραιάς**, Δημοτική Πινακοθήκη Πειραιά, Πρεσβεία Τού Παναμά, "Eloghiando La Libertad"
2019 - **Λίβανος**, Art Beirut 2019, Core Art and Design Gallery
- **Μπαχρέιν**, Art BAB 2019, Core Art and Design Gallery
2018 - **Ντουμπάι**, World Art Dubai 2019, The Art Cocoon Gallery
2017 - **Αθήνα**, Art Athina 2017, Τεχνχώρος Art Gallery
- **Αθήνα**, Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, "Alzheimer", επιμ. Κρητικού
2016 - **Αγγλία**, Λονδίνο, Belgravia Gallery, "Spring- The Natural World 2016"

- 2015 - Αγγλία**, Λονδίνο, Belgravia Gallery, "Spring exhibition 2015"
 - **Θεσσαλονίκη**, Τελλόγλειο Ίδρυμα, "Ερωτόκριτος", επ. Κρητικού
 - **Αθήνα**, Enrírides Art Gallery, "Νέα Τοπιογραφία 1980-2015", επ. Καμπουρίδης
- 2014 - Βέλγιο**, Βρυξέλλες, Theorema Gallery, "Από καρδιάς"
 - **Αθήνα**, Ζάππειον Μέγαρον, "Genius Loci", ΥΠΕΞ – Ελληνική Προεδρία Συμβουλίου Ευρωπαϊκής Ένωσης
 - **Αθήνα**, Μουσείο Φρυσίρα, "Ζωγραφική II (2000-1980)", επ. Μουτσόπουλος
 - **Κορέα**, Σεούλ, Korean International Art Fair 2014
- 2013 - Αθήνα**, Μουσείο Φρυσίρα, "Το Ψέμα της Σάρκας", επ. Μουτσόπουλος
 - **Αγγλία**, Λονδίνο, Belgravia gallery, "Summer Exhibition 2013"
 - **Αθήνα**, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, "Προσφορά", επιμ. Μάνος Στεφανίδης
 - **Αθήνα**, Μουσείο της Πόλεως των Αθηνών, Συλλογή Μοσχανδρέου
- 2012 - Αθήνα**, Μουσείο Φρυσίρα, "Face to Face", επιμ. Τάκης Μαυρωτάς
- 2011 - Ύδρα**, Ιστορικό Αρχείο-Μουσείο Ύδρας, επ. Παρασκευά
 - **Αθήνα**, Ίδρυμα Ευγενίδου, "Natura 2011", επιμέλεια Αθηνά Σχινά
- 2010 - Τουρκία**, Κωνσταντινούπολη, "Ικνηλατώντας την Κωνσταντινούπολη", επιμ. Κρητικού
 - **Αθήνα**, Πολιτιστικό Κέντρο Μελίνα Μερκούρη, "Ανθρώπινα Μέτρα", επιμ. Κρητικού
 - **Αθήνα**, Δίκτυο Μουσείων Αθηνών – Ίδρυμα Θεοχαράκη, επιμ. Καραπιδάκη
- 2009 - Αγγλία**, Λονδίνο, Belgravia Gallery, "Contemporary Landscapes"
 - **Σίφνος**, Εθνική Πινακοθήκη, "Νέα Αποκτήματα"
 - **Αγγλία, Λονδίνο**, Belgravia Gallery, "Greek Contemporary Art"
 - **Ύδρα**, Ιστορικό Αρχείο-Μουσείο Ύδρας, "Four Views", επιμ. Φοίβη Παρασκευά
- 2008 - Κίνα, Πεκίνο**, Hellenic House, "Experiencing Greece", ΕΟΤ-Υπ. Τουρισμού, επ. Κρητικού
 - **Αγγλία, Λονδίνο**, Belgravia Gallery, "Greek Art Today-8 Greek Artists"
 - **Ιρλανδία, Δουβλίνο**, "Dublin Art Fair", Belgravia Gallery
 - **Αθήνα**, Εθνική Πινακοθήκη, "Μόνιμες Συλλογές"
- 2007 - Αθήνα**, Μουσείο Μπενάκη, "Γεννέθλιος Τόπος", επιμ. Ίρις Κρητικού
 - **Μεσολόγγι**, Πινακοθήκη Μοσχανδρέου
 - **Ιωάννινα**, Δημοτική Πινακοθήκη Ιωαννίνων, "Τρεις Σύγχρονες Ελληνίδες Ζωγράφοι"
 - **Αγγλία, Λονδίνο**, Belgravia Gallery, "Greek Art Today-12 Greek Artists"
- 2006 - Θεσσαλονίκη**, Μονή Λαζαριστών, "Εικαστικό Πανόραμα", επιμ. Μουτσόπουλος
- 2005 - Αθήνα**, ΥΠΠΟ – Δήμος Περιστερίου, "Ελαίος Εγκώμιον", επιμ. Λουίζα Καραπιδάκη
- 2004 - Αθήνα**, ΥΠΠΟ – Ακαδημία Αθηνών, "Ελαίος Εγκώμιον", επ. Κρητικού, Καραπιδάκη, Nessi
 - **Κύπρος, Λευκωσία**, C.K. Art Gallery
 - **Μυτιλήνη**, Μουσείο Θεόφιλου, "Ο κόσμος της Ελιάς", επιμ. Σχινά, Μαντζαφού
 - **Αθήνα**, Μουσείο Μπενάκη, "Πορτραίτα Αντώνη Μπενάκη", επιμ. Μουτσόπουλος
- 2003 - Κύπρος**, Λευκωσία, C.K. Art Gallery
- 1999 - Χαλκίδα**, Συλλογή ΑΓΕΤ Ηρακλής
- 1998 - Βέλγιο**, Βρυξέλλες, West Europe Union
 - **Αθήνα**, Γκαλερί Ζουμπουλάκη, "12 Ζωγράφοι για το Sante", Ημερολόγιο Παπαστράτος
- 1997 - Λάρισα**, Κέντρο Σύγχρονων Εικαστικών Τεχνών, "Εστίες του Βλέμματος", επιμ. Σχινά
 - **Αθήνα**, Εθνική Πινακοθήκη, "Ελληνική Τοπιογραφία 18ος-20ος αι."
- 1995 - Αλβανία**, Τίρανα, ΥΠΠΟ – Γκαλερί Ζουμπουλάκη
 - **Αθήνα**, Εθνική Πινακοθήκη, "Τιμή στον Γκρέκο"
- 1993 - Κύπρος**, Λεμεσός, The Midwest Group of Companies and the Dutch Association of Cyprus
- 1992 - Γαλλία**, Vitry, "Salon de Vitry" (βραβείο)
- 1991 - Γαλλία**, Παρίσι, College Neerlandais, "Artistes du Monde"

CHRYSSA VERGHI

Born in Athens, Greece.

1978-79 and 1984-88, she studied Painting at the **National Superior School of Fine Arts in Athens, Greece.**

1980 - 1983, she studied Interior Design at the **Fine Arts School of California State University of Long Beach, USA.**

1990-1992, won the **French Government Scholarship and the Greek State Scholarship**, she continued her post graduate studies in Painting at the **Ecole Nationale Supérieure des Beaux-Arts de Paris, France**, under professor Pierre Carron.

Her works can be found in the Greek Parliament, the Greek National Gallery, The Prime Minister Building, The Benaki Museum, The Museum of Modern Art in Florina, The Fryssiras Museum, The Kouvoutsakis Pinacothèque, The Moschandreu Pinacothèque, The Agricultural Bank of Greece Collection, The AGET Heraklis Group of Companies Collection, The InterAmerican Collection, and other private museums and collections in Greece and abroad.

Her work was selected to represent Greek contemporary art during the Olympic Games of 2004 in Athens, Greece.

On September 2008, as part of the Environmental Programme of the Goulandris Museum of Natural History, she donated one of her works, which was auctioned and bought by the Greek Parliament.

She is considered to be one of the most influential Greek Contemporary artists.

"Inspired by Nature", using a very unique perspective, her work flirts with abstract and representative elements, at the same time.

"...Chryssa creates images, which sometimes refer to the traditional landscape and other times are more reminiscent of the lunar landscape of Tapes, while, other times they show a connection with the gestural work of Pollock..." (**M. Lambraki-Plaka**, Art Historian, Director of the Hellenic National Gallery)

She has taken part in numerous solo and collective exhibitions in Greece and abroad.

(China, USA, Belgium, Ireland, Great Britain, France, Cyprus, Turkey, Korea, Lebanon, Dubai, Bahrain, Republic of Mauritius).

SOLO EXHIBITIONS

2022 - Nicosia, Cyprus, Alpha C. K. Art Gallery

2019 - Athens, Evripides Art Gallery, "Flumen Vitae"

2018 - Athens, Radisson Blu Park Hotel, "Fragments of Paradise", Retrospective 2000- 2015

2018 - Bahrain, Art BAB 2018, Core Art and Design Gallery

2016 - Nicosia, Cyprus, Alpha C. K. Art Gallery, "Beyond my Means"

2015 - Athens, Evripides Art Gallery, "Soul of the Landscape - Retrospective 1985-2015"

2015 - Greece, Cyclades Pinacothèque, "Soul of the Landscape -Retrospective 1985-2015"

2015 - Athens, Art Athina International Art Fair 2015, Alpha C. K. Art Gallery

2011 - Athens, Art Athina International Art Fair, Skoufa Gallery of Athens, Greece

2010 - Thessaloniki, Atrion Gallery, "Fragments of a Lake"

2006 - Cyprus, Nicosia, Alpha C.K. Art Gallery

2005 - Athens, Skoufa Gallery

2003 - Thessaloniki, Metamorphosis Gallery

2000 - Athens, Zoumboulakis Galleries

1998 - Athens, Cultural Center of Athens "Melina Merkouri"

1997 - Athens, Zoumboulakis Galleries

1994 - Hydra, Miranda Gallery

1994 - Athens, Zoumboulakis Galleries

INTERNATIONAL ART FAIRS

- 2019 -Greece**, Art Athina International Art Fair 2019 (Group), Evripides Art Gallery
- 2019 - Mauritius**, MIAF 2019, International Art Fair (Group), Amaryllis Georges (cur. Louvre Abu Dhabi)
- 2019 - Lebanon**, Art Beirut 2019, Core Art and Design Gallery (Group)
- 2019 - Bahrain**, Art Bab 2019, Core Art and Design Gallery (Group)
- 2018 - Dubai**, World Art Dubai 2018, The Art Cocoon Gallery (Group)
- 2018 - Bahrain**, Art BAB 2018, (Solo)
- 2017 - Greece**, Athens, Art Athina 2017, Technohoros Art Gallery Of Athens (Group)
- 2015 - Greece**, Athens, Art Athina 2015, Alpha C.K. Art Gallery of Cyprus (Solo)
- 2014 - Korea, Seoul**, Korean International Art Fair 2014, (Group)
- 2011 - Greece, Athens**, Art Athina 2011, Skoufa Gallery of Athens (Solo)
- 2008 - Ireland, Dublin**, Dublin Art Fair 2008, Belgravia Gallery of London (Group)

GROUP EXHIBITIONS (selection)

- 2022 - Athens**, Metropolitan Park Antonis Tritsis, "The Song of the Earth", curator Eleni Athanassiou
- 2021 - Athens**, Evripides Art Gallery, "With a feeling of hope 2022-1922", curator Louisa Karapidaki
- 2021 - Piraeus**, Greece, Municipal Gallery of Piraeus, Panama Embassy, "Eloghiando la Libertad"
- 2019 - Lebanon**, Art Beirut 2019, International Art Fair, Core Art and Design Gallery
 - **Bahrain**, Art Bab 2019, International Art Fair, Core Art and Design Gallery
- 2018 - Dubai**, World Art Dubai International Art Fair 2018, The Art Cocoon Gallery
- 2017 - Athens**, Art Athina International Art Fair 2017, Technohoros Art Gallery of Athens
 - **Athens**, Stavros Niarchos Foundation Cultural Center, "Alzheimer"
- 2016 - U.K., London**, Belgravia Gallery, "Spring - The Natural World 2016"
- 2015 - U.K., London**, Belgravia Gallery, "Spring exhibition 2015"
 - **Athens**, Evripides Art Gallery, "The New Landscape 1980-2015"
- 2014 - Belgium**, Brussels, Theorema Gallery, "From the Heart", EPSYPE
 - **Athens**, Zappeion Megaron - Ministry of Foreign Affairs, "Genius Loci", Exhibition for the Greek Presidency of the Council of the European Union 2014
 - **Korea, Seoul**, Korea International Art Fair 2014
- 2013 - Athens**, Frissiras Museum, "The Deceit of the Flesh"
 - **UK, London**, Belgravia Gallery, "Summer Exhibition 2013"
 - **Athens**, National Archaeological Museum of Athens, "PROSFORA – Greek Contemporary Artists"
 - **Athens**, Museum of City of Athens, "Introducing Messolonghi through Art", The Moschandreou Collection
- 2011 - Hydra**, Historical Archive-Hydra Museum
 - **Spetses**, Possidonion, "Taste of Saltiness II"
- 2010 - Turkey**, Istanbul, "Tracing Constantinople", curator Iris Kritikou
 - **Athens**, "Human Measures", Melina Mercouri Foundation, Municipality of Athens
- 2009 - U.K.**, London, Belgravia Gallery, "Contemporary Landscapes"
 - **Sifnos**, National Gallery, "New Acquisitions"
 - **U.K.**, London, Belgravia Gallery, "Greek Contemporary Art"
- 2008 - Athens**, National Gallery, "Permanent Collections"
 - **China, Beijing**, Hellenic House, "Experiencing Greece", Ministry of Tourism, Hellenic Tourism Organisation
 - **Ireland, Dublin**, "Dublin Art Fair", Belgravia Gallery
- 2007 - Athens**, Benaki Museum, "Birthplace", curator Iris Kritikou
 - **UK, London**, Belgravia Gallery, "Greek Art Today-12 Greek Artists"
- 2004 - Athens**, "Encomium for the Olive Tree", Ministry of Culture-Athens Academy
 - **Lesvos**, Theofilos Museum, "The World of the Olive"
 - **Athens**, Benaki Museum, "Portraits of Antonis Benakis"

Η έκδοση του καταλόγου πραγματοποιήθηκε με την ευκαιρία της έκθεσης της
Χρύσας Βέργη ΕΠΕΚΕΙΝΑ, Alpha C.K. Arty Gallery, Λευκωσία, Νοέμβριος 2022.

Κείμενο Καταλόγου : Γιώργος Μυλωνάς
Μετάφραση Κειμένου : Gilles Alain Maroteaux
Φωτογράφιση Έργων : Γιάννης και Μιχάλης Κατούφας
Εκτύπωση Καταλόγου : Kemanes Printy Shop

Alpha C.K.

ART GALLERY

Makarios Ave. & 3 Papanikoli Str. 1077 Nicosia, Cyprus
T +357 22751325 info@ackgallery.com
www.ackgallery.com